Пам'ятаємо великого вчителя

28 вересня виповнилося б 104 роки відомому вчителю-земляку, громадському діячу, педагогу зі світовим ім'ям Василю Сухомлинському. Та скільки б років не минуло, нащадки завжди пам'ятатимуть унікального фахівця та його спадщину.
Із цієї нагоди шанувальники знаного земляка зібралися біля меморіальної дошки Сухомлинського, розміщеної на приміщенні обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, який носить ім'я Василя Олександровича. До речі, ініціатива щодо встановлення цієї дошки йшла від колишньої голови обкому профспілки працівників освіти і науки України Світлани Скалько. Її підтримала донька Сухомлинського – Ольга Василівна.
У заході взяли участь працівники обласного інституту та обкому профспілки освітян. Відкрила урочистості заступник директора закладу Юлія Федорова, яка, зокрема підкреслила, що педагогічні ідеї, започатковані знаним педагогом-земляком, актуальні і сьогодні, вони можуть послугуватися у Новій українській школі. «Працюючи в школі, Василь Олександрович уперше звернув увагу на цінність особистості дитини, її здібності. І побудова освітнього процесу, за його словами, мала відбуватися навколо дитини. У школі має бути комфортно не лише педагогові, а в першу чергу, учням. «Сьогодні, яку його ідею не візьми, яку роботу із 48 монографій, або 1200 статей, або понад 600 оповідань чи казок, знаходимо відповіді на питання сучасності. Чи мова йде про НУШ чи про партнерство, чи про взаємини учителів і батьків, можна сміливо звертатися до спадщини знаного вчителя. Якщо порушуємо теми гуманізму, виховання громадянина, патріота, звертаємо увагу на ідеї та настанови Сухомлинського. І вшановуємо великого вчителя не лише у певні дати, а пропагуємо його вчення серед освітян постійно, проводимо конференції, майстер-класи і впроваджуємо у сучасну педагогіку».

Цікаву сторінку із життя Василя Сухомлинського розкрила професор ЦДПУ, знавець спадщини видатного педагога-земляка, наставник молоді Надія Калініченко, Вона розповіла про нього, як про воїна, солдата Другої світової війни. У 1941 році Василь Олександрович уже працював заступником директора Онуфріївської школи. Практично на другий день війни його призвали в армію. Спочатку були короткі курси політкерівників – і фронт. Відразу потрапив у справжню «м'ясорубку», отримав тяжкі поранення. Сам дивувався, як вижив і як його винесли з поля бою. Коли лікарі хотіли ампутувати руку,

попросив, щоб складали, бо він – учитель. Усе життя Василь Олександрович ніс ту війну з болем. (За кілька міліметрів від серця носив шматок смертоносного металу).
Він писав багато про війну, громадянське виховання, адже любив свою батьківщину і у такому руслі виховував учнів. Звертаючись до молодих вчителів, майбутніх фахівців, давав настанови, щоб виховували виключно правдиве, людяне, толерантне покоління. Великий учитель створив унікальну школу, яку визнає увесь світ. Він зайняв одну із помітних світових вершин у педагогіці, його праці перекладені на 39 мов світу. Це єдиний українець, який має такий рейтинг у світі. «На жаль, зараз немає можливості повезти освітян у Павлиську школу, де він працював, у музей, щоб пройнятися сухомлинським духом, його гуманістичними ідеями, але прийде час – Україна переможе, і така змога буде. Хочеться, щоб ця традиція – вшановувати велику педагогічну постать, продовжувалася, і кожен вчитель черпав щось корисне для себе з її спадку».

Голова обкому профспілки працівників освіти і науки України Сергій Петров з гордістю зазначив, що Василь Олександрович не тільки зробив величезний внесок у педагогіку, а й поклав початок обласним зльотам молодих вчителів. Це була знакова подія – у далекому 1968 році Сухомлинський зайшов до обкому профспілки і запропонував підхопити ідею щодо зібрань молодих вчителів та роботи з ними. Перше таке зібрання відбулося за його участю. З легкої руки видатного вчителя зльоти прижилися, стали традиційними. Урізноманітнюються форми, сценарії, змінюються імена вчителів, а зліт молодіє і живе. І не просто єднає молодих освітян, а переріс у постійну форму підтримки початківців, їх адаптації у професії. Якщо проблема озвучувалася на зльоті, вона набувала значення першочергового вирішення. Через «руки» зльотів, а їх уже відбулося 48, пройшли тисячі і тисячі молодих вчителів. До речі, така системна робота з молодими кадрами проводиться тільки в нашій області, тож колеги з інших регіонів по-доброму заздрять умінню організовувати неповторні зльоти. А вдається тому, зазначив Сергій Петров, що у цих заходах беруть участь і викладачі, і ветерани-освітяни, і представники влади, і управління освіти, і інститут післядипл омної освіти. І головне – є незрима присутність великого Сухомлинського.
Марія Іванова